

Třetí část představuje jádro práce a věnuje se rozhodování o dlouhodobém pobytu cizinců na území České republiky. Zde autorka analyzuje v první řadě proces podání žádosti, dále důvody odeprání vstupu na území a typy dokumentů, vyzadované pro vydání rozhodnutí a posléze rozhodnutí o dlouhodobém pobytu samotné. Zde se autorka věnuje různým typům povolení k dlouhodobému pobytu cizince na území státu, konkrétně povolení za účelem společného soužití rodiny, povolení pobytu rezidenta jiného členského státu EU, povolení pobytu za účelem studia, povolení pobytu za účelem ochrany, povolení k pobytu za účelem zaměštnání na území a povolení k pobytu za účelem strpení na území. U jednotlivých druhů povolení podává autorka zasloučenou analýzu účelu a obsahu, přičemž poukazuje i na praktické problémy, spojené s vydáváním těchto povolení (např. fingované sňatky atd.).

Druhá část se věnuje vykladu jednotlivých základen institutu českého cizineckého práva. V této části autorka poukazuje na jednotlivé základní determinanty, které pozitivně právní úpravu cizineckého práva ovlivňují: právo státu regulovat vstup cizinců na své území, institut povytvoření oprávnění, rozhodnutí o žádosti o povolení k pobytu, pojem cizinec. Zde se autorka věnuje také otázce oprávněných prostředků, kterou je možné považovat za zcela klíčovou. Autorka se s vymezením jednotlivých základen institutu vyrovnala zdaleka Odkazuje přitom nejenom na existující judikaturu Ústavního soudu, ale i na dostupnou tuzemskou literaturu k tématu. Ačkoli je cílem práce věnovat se v první řadě rozhodování ve věcech dlouhodobého pobytu cizinců, autorka téma vysvětluje i za pomoci srovnání s právní úpravou pobytu občanů EU na území České republiky. Tento přístup je zapotřebí ocenit.

První část se věnuje právní úpravě organizace státní správy v oblasti „cizineckého práva“. Část obsahuje nejenom popis pozitivní právní úpravy, autorka podává také informace o vnitřním rozdělení pravomocí, o jeho důvodech, poukazuje na pozitivní a negativní.

V úvodních částech se autorka věnuje přehledu pramenů českého „cizineckého práva“ a to s důrazem na limity, stanovené v Listině základen práva svobod a na jednotlivě právní předpisy zákonné povahy. Podává přitom jejich vyčerpávající přehled a prezentuje také některé problémy, které jsou s existujícími právními úpravami spojeny (např. délka *legisvakance* atd.).

Předkládaná práce se věnuje tuzemské právní úpravě rozhodování o věcech dlouhodobého pobytu občanů třetích zemí, tj. občanů zemí, které nejsou členskými státy Evropské unie. Její rozsah je celkem 68 stran textu. Práce je členěna do úvodních vykladů a navazujících čtyř částí, přičemž první se zabývá organizací státní správy v této oblasti, druhá základeními instituty právní úpravy „cizineckého práva“, třetí dlouhodobým pobytém cizinců a čtvrtá přináší závěry. Na práci je zapotřebí ocenit skutečnost, že staví nejenom na solidních teoretických základech, ale spojuje je i s praktickými zkušenostmi autorky z práce na MV ČR. Autorka si zvolila nelehké téma, které má nejenom teoretické, ale i dalekosáhlé praktické konsekvence, reflektující komplikované a v mnoha bodech nepřehledné prolínání a vnitrostátní právní úpravy.

„Rozhodování ve věcech dlouhodobého pobytu“

na diplomovou práci J. Jůzlové

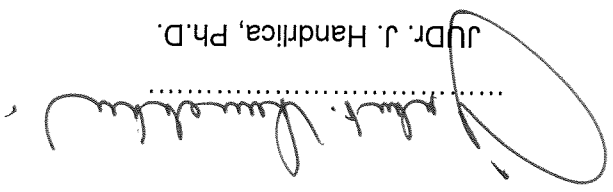
Oponentský posudek

Je možné konstatovat, že autorce předkládané práce se podařilo zdáříle skloubit teoretické zázemí s praktickými znalostmi jednotlivých aspektů analyzované materie. Autorka si zvolila docela komplikovanou materii, ve které se prolíná ne zcela přehledná právní úprava vnitrostátní s právní úpravou unijní. Pro nezasvěceného by se tato kombinace mohla stát nepřekonatelnou překážkou. Autorka čerpala ze svých praktických poznatků, nacerpaných z doby svého působení na MV ČR a zadany úkol zvládla výtěčně. Její argumentace je racionální a objektivní. V jednotlivých pasážích nechybí i odkazy na existující judikaturu Ústavního a Nejvyššího správního soudu. Autorka také pečlivě pracuje s tuzemskou odbornou literaturou ke zvolenému tématu.

Ve vztahu k obhajobě práce navrhuji, aby se autorka vyjádřila k následujícím otázkám:

- Autorka na vícero místech práce poukazuje na deficity současné praxe správních řízení. V čem vidí možnosti optimalizace správního řízení v oblasti cizineckého práva? Jedná se toliko o deficity, spočívající v personální poddimenzovanosti, vnitřním uspořádání orgánu, nebo deficity spočívající v pozitivní právní úpravě?
  - Jaký je postoj autorky k perspektivám dalšího vývoje cizineckého práva v rámci práva unijního? Bude se prosazovat spíše tendence k další liberalizaci, nebo naopak tendence opacně (s ohledem na rizika terorismu, islamismu atd.)?
- Téma, která si autorka zvolila, je relativně náročné. Autorka se s ním ovšem vypořádala výtěčně a proto – s vyhradou průběhu obhajoby – navrhuji hodnocení „výborně“.

V Praze, dne 1. 9. 2013

 JUDr. J. Handrlica, Ph.D.